Više vredi jedan orgazam u ruci nego dva na grani.
Bar ne moraš na nju da se penješ!

razgovor uz samovar

danil harms

KULUNDOV — Gde je moja šlofkapa? Gde je moja šlofkapa?
ROĐIMOV — Oholi konj je bio na straži.
KULUNDOV — Na šta da oslonim potiljak?
ROĐIMOV — *Posle noći dan, posle dana sestra.*
KULUNDOV — Juče je kapa bila na polici, a danas je u ormanu.
ROĐIMOV — Jednom je car u trorogom šeširu
po Nevskom šetao u ogrtaču.
KULUNDOV — A gde je šlofkapa?
ROĐIMOV — A car se smejao
kad je mašinicu video
u nakinđurenu šaku se smejao
caricu je kišobranom gurkao.
KULUNDOV — Šlofkapa je u kutiji?
ROĐIMOV — Car je čuvao
svoju vekovnu veličinu
»Safo« je s dva prsta pušio
i modre dimove odbijao.
KULUNDOV — A? Šta je to?
Recite gde je moj šal?
ROĐIMOV — Jurio je kočijaš.
Jurio je desnom stranom.
Vikao je caru: Siđi s puta
jer ću te za tren zgaziti!
Smejao se car prilazeći carici.
KULUNDOV — Prehlada mi grlo peče
slačicu ću uzeti doveče.
ROĐIMOV — I viknuo je car: Kakva klada!
Na meni je pancir bluza
a na carici kalendar.
Nećeš me zgaziti
caricu sankama nećeš pomaći
da dokažemo carica i ja
pod tramvaj ćemo leći.
KULUNDOV — Zato predlažem da drug Kulundov
vunenu košulju obuče.
Kulundov u dvor nemoj ići
ali zato svoju mamicu poljubi.
MAMICA — Ne, ne, pomozi mi, Kulundov.
ROĐIMOV — I evo podižući ruke k nebu
car i carica na šine legli
a likom i oružjem Kanebu pokorni
veliki vojnici su cara sačuvali.
Gomila na Nevskom je zamrla
milicija je jurila kasom
a ptica u vazduhu strela
gledala je čudnim zrakom.
Ustao je car.
Ustala carica.
Svi su odahnuli.
Car je rekao: Nek ispiju!
Carica je rekla: Mi smo pobedili!
Kaneb je rekao: Navalićemo na Rusiju.
U daljini su vojnici odlazili.
Najednom je kočijaš bič dohvatio
i cara i caricu po licu udario.
Potegao je sablju car
i s uzvikom: Smrt podlacu!
Po Sadovom je zaždio par.
Carica je ridala. Neva šumila.
Narod se komešao spreman za boj.
KULUNDOV — Pa zbogom mamice idem u Karpovku.
MAMICA — Klanjam se dedici.
KULUNDOV — Dobro, hvala.
ROĐIMOV (sam).
— Da, ministar Puriškevič
bio je jednom na balu,
urlala je muzika glasna
a noge su podom merile salu.
Dama golih ramena
kao kobasica se izvijala
general da se razonodi
šljapkao je bosim stopalima.
Car se smejao carici
terajući je da kroz okno
iz zabave skoči kao ptica
ili kamen baci, svejedno.
Za zabavu je carica
u ruku skiptar uzela
i njime je orahe mlatila
uz pomoć dvoglavog orla.

GLAVA NA DVE NOGE (ulazeći)

— Zapetljao si se, Rođimovu.
Bio sam na večeri
jeo sam ćurke s ananasima
video pukovnika sa lampasima.
Ludo volim da bacim puba
kad u suret leti kec
kad zasvira truba
a nad čašom se rumeni herc.
Kad se crna crnooka
nad tobom nadvije kneginjica
ceo svet gleda kao krvoloka
a s tobom je nežna kao mamica.
Volim kad u ranu zoru
domaćin lampu utrne
a gosti u snenom zboru
ćutke plove u tužne sne.
Kad na ulici svetleći
samo vazduh leti
kad prolaze puste noći
i gasi se plamen mrtvi.
Volim, Rođimov! Nema spasa!
U spasa su glupe reči!
A život je zbog vaskrsa!
ROĐIMOV — Čuti, prazna glavo!
ALARIH, gotski kralj
— Video sam u dolinama Roga
kretao se grozni Aheron
pogleda umna i stroga
kao da ide s pogreba on.
Čas dolina čas gora
preletahu nad vodom
čas slika čas prilika
ukrašeni zlatnim repom.
Bog je gledao zemljinu osu
a strah mi je dizao kosu
sva se pomerala bez eksera
geometrija moga kostura.
Najednom se otvorio koridor
i uskovitlao se nišador
u lice mi se zagledao kondor
voda strogog oblaka
ej dušo stihova iz kalpaka
odjednom knjigu razmnoži
sto će ti grehova oprostiti
samo u centar pogodi.
Pa, Rođimov, daj ruku!
ROĐIMOV — U ruci konj u skoku.
ALARIH — Ti si, Rođimov, popadija.
A ja sam ti sudija.
KULUNDOV (utrčavajući).
— Gde je moj pojas?
Gde je moj pojas?
ROĐIMOV — Jednom je car ležao na odru.
ALARIH — Čujem šapat, lupu bat.
MAMICA — Gospod me čuva, robinju.
ROĐIMOV — Sveća je gorela nad carem.
KULUNDOV — Pojas je na meni. Pojas je na meni.
ROĐIMOV — Jedini bog sedeo je u Trojstvu
carica je plakala u prozoru.
Car je govorio: Dvorci su moji
pusti ali ja ću se u njih vratiti.
ALARIH — Ali ja se mrtvaca ne plašim.
MAMICA — A mene od njih strah hvata.
GLAVA NA DVE NOGE
— Spava Kulundov, spava noću
spava pod kućama planeta
veliko priviđenje iznad sveta
oblak se nad nama digao
dremaju leptiri dlakavi
spavaju ovčice pod šatrom
sanduk sna i misli rovovi
otvaraju se s mukom
ali čim se prosvetli mrak
vidim stihova pun kalpak
vidim lampe i lučeve
sa debele morske pučine
u svet uzroci podižu
svoje kišobrane uvek
spava Kulundov spava Rođimov
spava Alarih zauvek.
MAMICA — Car se jednom u blatu valjao...

13. decembar 1930. godine

S ruskog: Aleksandar Badnjarević